

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2022/1211 НА СЪВЕТА

от 12 юли 2022 година

за приемане на еврото от Хърватия на 1 януари 2023 г.

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 140, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид доклада на Европейската комисия ⁽¹⁾,

като взе предвид доклада на Европейската централна банка ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽³⁾,

като взе предвид обсъжданията в Европейския съвет,

като взе предвид препоръката на членовете на Съвета, представляващи държавите членки, чиято парична единица е еврото ⁽⁴⁾,

като има предвид, че:

- (1) Третият етап на икономическия и паричен съюз (ИПС) започна на 1 януари 1999 г. На своето заседание, проведено на 3 май 1998 г. в Брюксел, Съветът в състав държавни и правителствени ръководители реши, че Белгия, Германия, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Португалия и Финландия са изпълнили необходимите условия за приемане на еврото на 1 януари 1999 г. ⁽⁵⁾.
- (2) С Решение 2000/427/ЕО ⁽⁶⁾ Съветът реши, че Гърция е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото, считано от 1 януари 2001 г. С Решение 2006/495/ЕО ⁽⁷⁾ Съветът реши, че Словения е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото, считано от 1 януари 2007 г. С решения 2007/503/ЕО ⁽⁸⁾ и 2007/504/ЕО ⁽⁹⁾ Съветът реши, че Кипър и Малта са изпълнили необходимите условия за приемане на еврото, считано от 1 януари 2008 г. С Решение 2008/608/ЕО ⁽¹⁰⁾ Съветът реши, че Словакия е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото. С Решение 2010/416/ЕС ⁽¹¹⁾ Съветът реши, че Естония е

⁽¹⁾ Доклад от 1 юни 2022 г. (все още непубликуван в Официален вестник).

⁽²⁾ Доклад от 1 юни 2022 г. (все още непубликуван в Официален вестник).

⁽³⁾ Становище от 5 юли 2022 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽⁴⁾ ОВ С 238, 21.6.2022 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Решение 98/317/ЕО на Съвета от 3 май 1998 г. в съответствие с член 109й, параграф 4 от Договора (ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 30).

⁽⁶⁾ Решение 2000/427/ЕО на Съвета от 19 юни 2000 г. съгласно член 122, параграф 2 от Договора за приемането от Гърция на единната валута на 1 януари 2001 г. (ОВ L 167, 7.7.2000 г., стр. 19).

⁽⁷⁾ Решение 2006/495/ЕО на Съвета от 11 юли 2006 г. в съответствие с член 122, параграф 2 от Договора за приемане от Словения на единната валута на 1 януари 2007 г. (ОВ L 195, 15.7.2006 г., стр. 25).

⁽⁸⁾ Решение 2007/503/ЕО на Съвета от 10 юли 2007 г. в съответствие с член 122, параграф 2 от Договора, относно приемането на единната валута от Кипър на 1 януари 2008 г. (ОВ L 186, 18.7.2007 г., стр. 29).

⁽⁹⁾ Решение 2007/504/ЕО на Съвета от 10 юли 2007 г. съгласно член 122, параграф 2 от Договора относно приемането на единната валута от страна на Малта на 1 януари 2008 г. (ОВ L 186, 18.7.2007 г., стр. 32).

⁽¹⁰⁾ Решение 2008/608/ЕО на Съвета от 8 юли 2008 г. в съответствие с член 122, параграф 2 от Договора относно приемането от страна на Словакия на единната валута на 1 януари 2009 г. (ОВ L 195, 24.7.2008 г., стр. 24).

⁽¹¹⁾ Решение 2010/416/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. в съответствие с член 140, параграф 2 от Договора относно приемането на еврото от Естония от 1 януари 2011 г. (ОВ L 196, 28.7.2010 г., стр. 24).

изпълнила необходимите условия за приемане на еврото. С Решение 2013/387/ЕС ⁽¹²⁾ Съветът реши, че Латвия е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото. С Решение 2014/509/ЕС ⁽¹³⁾ Съветът реши, че Литва е изпълнила необходимите условия за приемане на еврото.

- (3) В съответствие с точка 1 от Протокол № 16 за някои разпоредби относно Дания, приложен към Договора за създаване на Европейската общност, и в съответствие с решението, взето от държавните и правителствените ръководители в Единбург през декември 1992 г., Дания е уведомила Съвета, че няма да участва в третия етап на ИПС. Дания не е поискала започване на процедурата по член 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).
- (4) Съгласно Решение 98/317/ЕО Швеция е държава членка с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 ДФЕС. В съответствие с член 4 от Акта за присъединяване от 2003 г. ⁽¹⁴⁾ Чешката република, Унгария и Полша са държави членки с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 ДФЕС. В съответствие с член 5 от Акта за присъединяване от 2005 г. ⁽¹⁵⁾ България и Румъния са държави членки с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 ДФЕС. В съответствие с член 5 от Акта за присъединяване от 2012 г. ⁽¹⁶⁾ Хърватия е държава членка с дерогация по смисъла на член 139, параграф 1 ДФЕС.
- (5) Европейската централна банка (ЕЦБ) бе учредена на 1 юли 1998 г. Европейската парична система бе заменена с валутен механизъм, чието създаване бе договорено с Резолюция на Европейския съвет от 16 юни 1997 г. за установяването на валутен механизъм на третия етап на икономическия и паричен съюз ⁽¹⁷⁾. Процедурите във връзка с валутния механизъм на третия етап на икономическия и паричен съюз (ВМ II) бяха установени в Споразумението от 16 март 2006 г. между Европейската централна банка и националните централни банки на държавите членки извън еврозоната за определяне на процедурите за работа на механизма на обменните курсове в третия етап на икономическия и паричен съюз ⁽¹⁸⁾.
- (6) В член 140, параграф 2 ДФЕС се предвиждат процедурите за отмяна на дерогацията за съответните държави членки. Най-малко веднъж на всеки две години или по искане на държава членка с дерогация Комисията и ЕЦБ докладват на Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в член 140, параграф 1 ДФЕС.
- (7) Когато е необходимо, националните законодателства на държавите членки, включително устройствените закони на националните централни банки, се адаптират с цел да се гарантира съвместимост с членове 130 и 131 ДФЕС и с Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (наричан по-долу „Уставът на ЕСЦБ и ЕЦБ“). В докладите на Комисията и ЕЦБ се съдържа подробна оценка на съвместимостта на законодателството на Хърватия с членове 130 и 131 от Договора и с Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ.
- (8) В съответствие с член 1 от приложения към ДФЕС Протокол № 13 относно критериите за конвергенция, изпълнението на критерия за ценова стабилност по член 140, параграф 1, първо тире ДФЕС означава, че в съответната държава членка е налице ценова стабилност и че средният темп на инфлацията за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите не превишава с повече от 1,5 процентни пункта темпа на инфлация, която съществува в трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност. За целите на критерия за ценова стабилност инфлацията се измерва с хармонизирания индекс на потребителските цени (ХИПЦ), който е определен в Регламент (ЕС) 2016/792 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁹⁾. За да се оцени изпълнението на критерия за ценова стабилност, инфлацията в определена държава членка се измерва чрез процентното изменение в средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса спрямо средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса от предходния период. В докладите на Комисията и ЕЦБ бе използвана референтна стойност, изчислена като непрегледена средноаритметична стойност на темповете на инфлацията на трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност плюс 1,5 процентни пункта. За

⁽¹²⁾ Решение 2013/387/ЕС на Съвета от 9 юли 2013 г. относно приемането на еврото от Латвия на 1 януари 2014 г. (ОВ L 195, 18.7.2013 г., стр. 24).

⁽¹³⁾ Решение 2014/509/ЕС на Съвета от 23 юли 2014 г. относно приемането на еврото от Литва на 1 януари 2015 г. (ОВ L 228, 31.7.2014 г., стр. 29).

⁽¹⁴⁾ ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33.

⁽¹⁵⁾ ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 203.

⁽¹⁶⁾ ОВ L 112, 24.4.2012 г., стр. 21.

⁽¹⁷⁾ ОВ C 236, 2.8.1997 г., стр. 5.

⁽¹⁸⁾ ОВ C 73, 25.3.2006 г., стр. 21.

⁽¹⁹⁾ Регламент (ЕС) 2016/792 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. за хармонизираните индекси на потребителските цени и за индекса на цените на жилищата и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 11).

едногодишния период до края на април 2022 г. изчислената референтна стойност за инфлацията е 4,9 %, като трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност са Франция, Финландия и Гърция с темп на инфлация съответно 3,2 %, 3,3 % и 3,6 %. Оправдано е от списъка на държавите членки с най-добри резултати да бъдат изключени държавите, чиито темпове на инфлация не могат да се смятат за подходяща референтна стойност за другите държави членки. В миналото такива случаи бяха установени през 2004 г., 2010 г., 2013 г., 2014 г. и 2016 г. Понастоящем е оправдано Малта и Португалия да бъдат изключени от списъка на държавите с най-добри резултати; през април 2022 г. средните 12-месечни нива на инфлация в Малта и Португалия са съответно 2,1 % и 2,6 %, а този в еврозоната – 4,4 %. За изчисляването на референтната стойност Малта и Португалия се заменят с Финландия и Гърция — държавите членки със следващите по големина най-ниски средни темпове на инфлация.

- (9) В съответствие с член 2 от Протокол № 13 за изпълнението на критерия за държавната бюджетна позиция съгласно член 140, параграф 1, второ тире ДФЕС се изисква към момента на прегледа на резултатите Съветът да не е приел по отношение на съответната държава членка решение за наличието на прекомерен бюджетен дефицит в съответствие с член 126, параграф 6 ДФЕС.
- (10) В съответствие с член 3 от Протокол № 13 за изпълнението на критерия за участие във валутния механизъм (ВМ) на Европейската парична система, посочен в член 140, параграф 1, трето тире ДФЕС, се изисква най-малко през последните две години преди прегледа на резултатите държавата членка да е спазвала нормалните граници на отклонение, предвидени във ВМ, без да са били налице значителни отклонения. В частност през същия период държавата членка не трябва да е извършвала по своя собствена инициатива девалвация на двустранния централен курс на своята валута към еврото. От 1 януари 1999 г. с ВМ II се установява рамката за оценяване на изпълнението на критерия за валутния курс. При оценяването на изпълнението на този критерий в своите доклади Комисията и ЕЦБ са проучили двегодишния период до 18 май 2022 г.
- (11) В съответствие с член 4 от Протокол № 13 критерият за конвергенция на лихвените проценти съгласно член 140, параграф 1, четвърто тире ДФЕС означава за период от една година преди прегледа на резултатите дадена държава членка да е имала среден номинален дългосрочен лихвен процент, който не надвишава с повече от два процентни пункта този на най-много трите държави членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. Критерият, използван за оценка на конвергенцията на лихвените проценти, е сравним лихвен процент по десетгодишни референтни държавни облигации. За да се оцени изпълнението на критерия за лихвените проценти, в докладите на Комисията и ЕЦБ е използвана референтна стойност, изчислена като непретеглена средноаритметична стойност на номиналните дългосрочни лихвени проценти на трите държави членки с най-добри резултати по отношение на ценовата стабилност, плюс два процентни пункта. Референтната стойност е въз основа на дългосрочните лихвени проценти във Франция (0,3 %), Финландия (0,2 %) и Гърция (1,4 %) и в рамките на едногодишния период до април 2022 г. е била 2,6 %.
- (12) В съответствие с член 5 от Протокол № 13 данните, използвани при оценката на изпълнението на критериите за конвергенция, се осигуряват от Комисията. Бюджетните данни бяха осигурени от Комисията въз основа на докладите на държавите членки преди 1 април 2022 г. в съответствие с Регламент (ЕО) № 479/2009 на Съвета ⁽²⁰⁾.
- (13) Въз основа на докладите на Комисията и ЕЦБ относно напредъка на Хърватия при изпълнението на нейните задължения за постигането на икономически и паричен съюз беше направено заключението, че законодателството на Хърватия, включително устройственият закон на националната централна банка, е съвместимо с членове 130 и 131 от Договора и с Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ.
- (14) Въз основа на докладите, представени от Комисията и ЕЦБ относно напредъка, постигнат от Хърватия при изпълнение на нейните задължения по отношение на постигането на икономически и паричен съюз, беше направено заключението, че по отношение на изпълнението от страна на Хърватия на критериите за конвергенция, посочени в четирите тирета на член 140, параграф 1 ДФЕС, средният темп на инфлация в Хърватия през годината до април 2022 г. е бил 4,7 %, което е под референтната стойност, и вероятно ще остане под тази стойност през следващите месеци; по отношение на Хърватия няма решение на Съвета за наличието на прекомерен бюджетен дефицит; Хърватия участва във ВМ II от 10 юли 2020 г. и през двете години, предхождащи оценката, валутният курс на куната

⁽²⁰⁾ Регламент (ЕО) № 479/2009 на Съвета от 25 май 2009 г. за прилагане на Протокола за процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност (ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 1).

(HRK) не е отбелязал значително отклонение и Хърватия не е девалвирала по своя собствена инициатива двустранния централен валутен курс на HRK спрямо еврото; през годината до април 2022 г. дългосрочният лихвен процент в Хърватия е бил средно 0,8 %, което е много под референтната стойност.

- (15) Предвид оценката на съвместимостта на законодателството и изпълнението на критериите за конвергенция и с оглед на допълнителните фактори Хърватия изпълнява необходимите условия за приемане на еврото,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Хърватия изпълнява необходимите условия за приемане на еврото. Дерогацията, посочена в член 5 от Акта за присъединяване от 2012 г., се отменя, считано от 1 януари 2023 г.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2022 година.

За Съвета
Председател
Z. STANJURA
